

מ"ת 48544/11/21 - מדינת ישראל נגד לירון יקוטיאל לוגסי (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

07 דצמבר 2021
מ"ת
48544-11-21

המבקשת

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מיי אלחג'וג'

נגד

המשיב

לירון יקוטיאל לוגסי (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ירון פורר

פרוטוקול

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו שני פרטי אישום. **באישום הראשון** - עבירות של הכנה, ייצור והפקה, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, נטילת חשמל באופן פיראטי, החזקת סכין שלא כדין - עבירות מיום 08.11.2021. **באישום השני** - עבירות של הכנה, ייצור והפקה, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, נטילת חשמל באופן פיראטי - עבירות מיום 10.11.2021.

2. בתמצית התמצית -

המשיב שכר שני בתים בעיר ערד, והקים שתי מעבדות לגידול סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 180 ק"ג (373 שתילים + 368 שתילים). בנוסף, סמים בכמויות יותר קטנות מסוג קנבוס - 148 גרם, החזקת סכין שלא כדין.

לשם הקמת מעבדות הסמים ותחזוקתן, הצטייד המשיב באדניות, מעדרים, מערכת השקיה, מערכת חשמל, מערכת מיזוג וגופי תאורה.

עוד לשם גידול הסמים, המשיב חיבר את מערכת החשמל בשתי הדירות באופן פיראטי למערכת החשמל הראשית במבנה (שבירת הקירות והתחברות לשעון הראשי).

עוד עולה מחומר החקירה, כי המשיב שילם בממוצע 10,000 ₪ דמי שכירות בחודש עבור שתי הדירות ששכר לצורך

עמוד 1

הקמת המעבדות - לאורך חודשים רבים.

3. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, עתר **ב"כ המשיב** להפנות את המשיב לקבלת תסקיר מעצר מאת שרות המבחן, שיבחן היתכנות מעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי.

נטען, כי בעניינו של המשיב מתקיימות נסיבות וחריגות, שכן מדובר בבחור צעיר בן 23, נעדר עבר פלילי, נתון במעצר לראשונה בחייו מיום 08.11.2021. הודה בחקירתו, כי גידל את הסמים, אך טוען כי המטרה היא לשימוש העצמי.

ב"כ המשיב הפנה לפסיקה התומכת בבקשתו - **בש"פ 8640/20**, אבו קרינאת נ' מדינת ישראל וכן **לבש"פ 2166/21**, יניב לוי נ' מדינת ישראל (הגישה המאבחנת - לפיה בעבירות הנוגעות לייצור והפקה של סם מסוג קנביס, הכלל הוא כי "ניתן להעביר הנאשם למעצר בפיקוח אלקטרוני או למעצר בית חלף החלטה על מעצר מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת אף במקרים בהם מדובר בנאשם שהוא מבצע עיקרי, ואף במקרים בהם נתפסו בחזקתו כמויות משמעותיות של שתילי קנבוס וסם שהופק מהם, המעידות על פעילות בגוון מסחרי מובהק. זאת, בייחוד כאשר יש התרשמות חיובית של שרות המבחן מהנאשם ומחלופות המעצר שהוצעו").

4. **ב"כ המבקשת** מנגד, עתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, מבלי הצורך בהפנייתו לקבלת תסקיר, שכן לא הובאו בעניינו של המשיב נסיבות חריגות ויוצאות דופן כנדרש על פי המבחנים שהותוו בפסיקה - **בש"פ 6789/21**; **ע"פ 6299/20**; **ע"פ 2596/18**; **בש"פ 1234/21**; **רע"פ 5990/21**; **מ"ת 9528-03-21**, בית המשפט המחוזי באר-שב (הגישה האחידה).

ב"כ המבקשת הפנתה בעיקר להחלטה האחרונה של בית המשפט העליון, מיום 17.10.2021, בנוגע לגידול סם מסוג קנבוס **בבש"פ 6789/21**, שם לגישתה, חזר בית המשפט העליון להבהיר שוב את המדיניות השיפוטית על רקע הפסיקה שהגיש הסנגור (הגישה המאבחנת).

"מצאתי לשוב ולהדגיש כי בית משפט זה עמד זה מכבר כי בהחלטה בעניין אבו קרינאת (בש"פ 8640/21), אין כדי לאיין חזקת המסוכנות הסטטוטורית אשר קבע המחוקק בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים בכל הנוגע לעבירות שבוצעו בסם מסוכן מסוג קנביס. פקודת הסמים המסוכנים קובעת במפורש כי קנביס הוא בגדר סם מסוכן. זוהי קביעת המחוקק. קביעתו זו - היא בדין הנוהג והמחייב (ראה ע"פ 6299/20, חן נ' מדינת ישראל)."

לגופם של דברים, נטען, כי עניינו במשיב אשר הקים שתי מעבדות ענקיות לשם גידול סמים מסוג קנביס בבתי ששכר, ולצורך כך דאג בצורה מיטבית למשאבים כספיים למימון השכירות שעלתה עשרות אלפי ₪ משך חודשים רבים, וכן דאג לבניית תשתיות תואמות, ביניהן מאווררים, מערכת השקיה, מערכת חשמל וגופי תאורה, דשנים וכדומה.

עוד נטען, כי המשיב הגדיל לעשות כאשר חיבר את המעבדות באופן פיראטי למערכת החשמל לשני הבתים ששכר ואשר שימשו כמעבדות לצורך גידול הסמים.

עוד נטען, כי המשיב גידל במעבדות הסמים כמות עצומה של סם מסוכן מסוג קנביס, כך שהכמות הגדולה מעידה, כי הגידול נועד לצרכי סחר, ובניגוד לטענת המשיב, כי הגידול נועד לשימוש העצמי.

עוד עמד ב"כ המבקשת על המדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות מושא כתב האישום, כי הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים, למעט מקרים חריגים ויוצאי דופן. בעניינו של המשיב, נטען, כי העדר עבר פלילי וגיל צעיר אינם מהווים חריג לכלל, בשים לב לשורה ארוכה של החלטות של בית המשפט העליון.

לשיטת המבקשת, שום חלופה לא תסכון, שכן מעשיו של המשיב מלמדים על רמת מסוכנות גבוהה לשלום הציבור וביטחונו. עוד נטען, כי לשם גדיעת שרשרת הפצת הסם, דין המשיב להיעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בהעדר נסיבות חריגות ויוצאות דופן, וביתר שאת, משנמצא עניינו של המשיב במעגל הראשון. מה גם, נטען, כי לא עומדת למשיב זכות קנויה לקבלת תסקיר בעניינו, ואין טעם בהזמנת תסקיר של שירות המבחן במקרה דנן. (בהקשר זה הפנתה המבקשת לבש"פ 2740/18, אזולאי נ' מדינת ישראל)

דין והכרעה

5. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, נותר אפוא לבחון, בהתאם למצוות המחוקק, אם יש מקום בעניינו של המשיב לבחון חלופת מעצר שיש בה כדי להשיג את מטרות המעצר.

בשאלה זו כבר נפסק בעבר, כי החובה לשקול את האפשרות לחלופת מעצר קבועה בחוק, ולפיכך על בית המשפט לפעול ככלל על פי חובה זו. יחד עם זאת, בחינה עקרונית זו איננה בהכרח מובילה בכל מקרה לבדיקה קונקרטית על ידי שירות המבחן.

עוד נפסק, כי במקרים בהם נשללת על פניה האפשרות לחלופת מעצר - אין צורך להעביר עניינם לבחינה של שירות המבחן על מנת שייבחן האם קיימת בעניינם חלופת מעצר מתאימה (ראה בש"פ 7038/09). עוד בהקשה זה נפסק, כי הפנייה לתסקיר איננה בגדר **זכות קנויה** עבור הנאשם (ראה בש"פ 2740/18, אזולאי נ' מדינת ישראל).

6. כפי שנפסק בשורה ארוכה של החלטות בעבירות סמים, ובפרט בעבירות הסמים החמורות של סחר, **וודאי שבעבירת גידול, החמורה ביותר בעבירות הסמים**, כי המסוכנות העולה מביצוע עבירות אלו משמעותה מעצר עד תום ההליכים, גם כאשר מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, זאת בכפוף לחריגים מצומצמים.

7. בעניינינו סבורני, שהסנגור לא הצליח לשכנע, כי במקרה זה, מתקיימות נסיבות חריגות ויוצאות דופן, שיש בהם כדי לבחון אפשרות לחלופת מעצר באמצעות תסקיר שרות המבחן.

נכון יהיה ליישם את הבחינה הדו שלבית שיש לערוך במסגרת סעיף 21(ב) לחוק המעצרים.

על פי המבחן הדו-שלבי יש לבחון תחילה האם באופן עקרוני ניתן לאיין את המסוכנות העולה מנאשם, ורק לאחר שבית המשפט מגיע למסקנה שכזו, יש לעבור לשלב השני.

אפנה בעניין זה **לבש"פ 1747/07 אבו כף נ' מדינת ישראל** אשר עניינו היה ערר על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות של ייבוא סם מסוכן והחזקה שלא לצריכה עצמית. יצוין כי היה מדובר שם בסם מסוג הירואין, אולם העיקרון שנקבע על ידי בית המשפט העליון הינו עקרון ישים לכלל עבירות הסמים מסוג פשע, בוודאי בבית המשפט המחוזי.

עוד אפנה להחלטות אשר עניינן עבירות סמים, בנסיבות של נאשמים צעירים ונעדרי עבר פלילי - כן **בבש"פ 4457/18 פאתחי אל סייד נ' מדינת ישראל** - שעניינו גידול סמים בחצר הסמוכה לבית המגורים, נפסק:

"פעמים רבות מדובר בנאשמים צעירים שזוהי להם המעורבות הראשונה בפלילים. בזהירות המתבקשת, עדים אנו לתופעה כי העדר עבר פלילי הינו מאפיין שגרתי של רבים מאלו העוברים עבירות מסוג זה. על כן, בנסיבות האמורות, לא קיימת הצדקה לחרוג מהכלל המורה על מעצר מאחורי סורג ובריח".

הלכה זו, תקפה גם כאשר מדובר בנאשמים צעירים נעדר עבר פלילי, ראה בבש"פ 1161/16, בבש"פ 9433/16, בבש"פ 2878/17, בבש"פ 2773/17, בבש"פ 3833/13, בבש"פ 8262/18, בבש"פ 8800/10, בבש"פ 8281/12, בבש"פ 4457/18, בבש"פ 5721/12, עמ"ת 111479-06-19, עמ"ת 47563-05-19 - יצוין עוד כי במקרים אלו אף הוגש תסקיר חיובי.

8. עוד לעניינינו, בחנתי את עניינו של המשיב גם על פי הפסיקה המצדדת באבחנה בין נאשמים דומיננטיים הנמצאים **במעגל הראשון** לבין הנאשמים הנמצאים **במעגל השני** והנמשכים אחרי הגורמים העיקריים.

לטעמי, עניינו של המשיב לא נמנה על המעגל השני, בשים לב למידת מעורבותו העמוקה שכן על פי הראיות המשיב, שהינו תושב אשקלון, לצורך גידול הסמים שכר שני בתים נפרדים בעלות של 10,000 ₪ לחודש, ומטבע הדברים נדרש לאתר מיקום מוסתר מעיני הציבור, חומרי גלם, זרעים, תשתית מים להשקיה, תשתית לחיבור חשמל פיראטי, דשנים, השגחה וטיפול מתמיד בשתילים עד לקטיפתם, דבר שדורש מספר לא מבוטל של חודשים לצורך הגידול. מערך כאמור מלמד על זיקה עמוקה לערוצי הפקת הסם בכמות גדולה שמלמדת על מטרות סחר. חזקה שאין אדם משקיע סכומי כסף גדולים שיניבו פרי לאחר תקופה ממושכת, אלא אם כן, יש לו

שאיפה לרווח כספי מהשקעתו.

עוד בהקשר זה, עבירות גידול, הפקה, והחזקה שלא לצריכה עצמית ובכמות מסחרית של סם מסוכן המיוחסות למשיב הן עבירות חמורות במהותן ובנסיבותיהן, לרבות באשר לכמות הסם הגדולה יחסית בה מדובר (180 ק"ג) ולמסוכנות האינהרנטית הגלומה בעבירות אלה. בנוסף לענייננו, העבירות מושא כתב האישום בוצעו לכאורה לאחר תכנון מוקדם, שהצריך הכשרת המקומות לגידול הסם כאמור לעיל.

יפים בענייננו דברי בית המשפט העליון בבש"פ 7902/18 במקרה דומה:

"לא שוכנעתי כי עניינו של העורר נמנה על מקרים חריגים אלה. על פי חומר הראיות... העורר מצוי במעגל הראשון של המבצעים, בעצם המבצע היחיד, משהוא זה שגידל, הוא זה שגזם. כלל התנהגותו של העורר מלמדת על היותו המחזיק, המגדל ובעל השליטה למעשה בחממת גידול הסם ובתוצריה ומי שאמור להפיק ממנה תועלת כספית..".

עוד בהקשר זה, יפים דברי כב' השופט סולברג בבש"פ 3833/14, שעניינו בחור צעיר נעדר עבר פלילי, בדומה למשיב, גידל סמים בדירה שהשכיר ובעניינו אף הוגש עם המלצה חיובית שם נאמר:

"הכמות היא המהות... אכן העורר איננו מואשם בסחר, ברם מי שעיקר עיסוקו הוא לטפל ב-100 קילוגרם של סמים מקומו בבית המעצר...".

9. בהקשר זה לענייננו, מדובר בכמות מעל 180 קילוגרם בשתי מעבדות. מה גם, על פי חומר הראיות, המשיב הינו **בעצם המבצע היחיד, משהוא זה שגידל, הוא זה שגזם. כלל התנהגותו של המשיב מלמדת על היותו המחזיק, המגדל ובעל השליטה למעשה בשתי מעבדות הגידול ובתוצריהן ומי שאמור להפיק מהן תועלת כספית.**

10. אמנם המשיב נעדר עבר פלילי. עם זאת, אין בנתון זה כדי להוות בפני עצמו נסיבות חריגות ויוצאות דופן. המשיב בחר בשתי חקירותיו הראשונות **לשמור על זכות השתיקה**, ולמסור פרטים דלים. בחקירתו השלישית, משהוצגו לו שני חוזי השכירות של שני הבתים, אישר את דבר השכירות. רק בשלב זה טען, כי הגידול נועד לשימוש העצמי.

משנשאל כיצד הצליח לממן שכירות בעשרות אלפי שקלים לשני בתים בעיר ערד, בעוד הוא מתגורר בעיר אשקלון, טען, כי יש לו הכנסות מעבודתו כשליח.

משנשאל כיצד הצליח להתחבר למערכת החשמל באופן פיראטי בשני הבתים, הסביר, שיש לו ידע בתחום החשמל מהאינטרנט, כך גם לגבי גידול הסמים.

מצאתי לנכון לציין את הפרטים הנ"ל לאחר שעיינתי בחומרי החקירה, על אף ההסכמה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, והרושם המצטייר, כי עסקינן במשיב נטוע בעולם הסם ולא כפי שניסה להציג הסנגור.

11. עוד לענייננו, שני מקרים דומים במסגרתם נעצרו המשיבים עד תום ההליכים ללא הפנייה לקבלת תסקיר, חרף גילם הצעיר והעדר עבר פלילי - מ"ת 3222-09-20, מדינת ישראל נ' אריאל ארואס; מ"ת 13166-09-20 - בש"פ 667/20, נעים אלאסד נ' מדינת ישראל.

אשר למחלוקת בין הצדדים ביחס למחלוקת בבית המשפט העליון

12. למעשה, המחלוקת שנפלה בין הצדדים, מחד - לשיטת הסנגור, יש ליישם את עניין אבו קרינאת בבש"פ 8640/20 (להלן: "**הגישה המאבחנת**") בעניינו של המשיב. ומאידך - לשיטת המבקשת, להורות על מעצרו עד תום ההליכים, בהעדר נסיבות מיוחדות וחריגות (להלן: "**הגישה האחידה**").

13. התפתחה בפסיקה בעת האחרונה **גישה אחרת**, המאבחנת בין הכנה, ייצור והפקה של סמים מסוכנים במקרה הכללי, לבין גידול והפקה של סמים מסוג קנביס (להלן: "**הגישה המאבחנת**"), בעבירות הנוגעות לייצור והפקה של סמים מסוג קנביס. לפי שיטה זו, הכלל הוא כי ניתן להעביר את הנאשם למעצר בפיקוח אלקטרוני או למעצר בית חלף החלטה על מעצר מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים המשפטיים, וזאת אף במקרים בהם מדובר בנאשם מבוגר שהוא המבצע העיקרי של העבירה, ואף אם נתפסו בחזקתו כמויות משמעותיות של שתילי קנביס וסם שהופק מהם, המעידות על פעילות בעלת גוון מסחרי מובהק. זאת, בייחוד כאשר יש התרשמות חיובית של שרות המבחן מן הנאשם ומחלופת המעצר שהוצעה.

לעומת זאת, הגישה המרכזית מתייחסת **באופן אחיד** לכל סוגי הסמים המסוכנים (להלן: "**הגישה האחידה**"). לפיה הכלל הינו מעצר מאחורי סורג ובריה, אף ביחס לסם הקנביס. יחד עם זאת, לא אחת נקבע בפסיקה, כי בית המשפט יחרוג מהכלל האמור מקום בו קיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת.

14. הצדדים למעשה מבקשים מבית משפט זה להכניס ראשו "בין ההרים הגדולים" ולהכריע במחלוקת בבית המשפט העליון. מצבו של בית משפט זה, אינו פשוט.

15. קיימות מספר אפשרויות בידיו של שופט הכפוף להחלטות בית המשפט העליון, לאור סעיף 20(ב) לחוק יסוד השפיטה. יפים לענייננו דברי כב' השופט ד. לוי מביט המשפט העליון בבש"פ 4994/91, **מרדכי אסרף נ' מדינת ישראל**.

האפשרות הראשונה - לעקוב אחר **התקדים האחרון** בסוגיה, "על פי גישה זו בכוחו של פסק דין

מאוחר לבטל פסק דין מוקדם" (ראה לענין זה ספרו של כב' הנשיא ברק כתוארו אז - שיקול דעת שיפוטי, עמ' 124).

האפשרות השנייה - לעקוב אחר **דעת הרוב**, כפי שהיא התבטאה בהחלטות השונות של שופטי בית המשפט העליון.

האפשרות השלישית - ניתן לומר, כי "הערכאה רשאית לבחור **כל פתרון** הנראה לה חוקי" (ראה ספרו של כב' הנשיא ברק כתוארו אז - שיקול דעת שיפוטי - עמ' 124).

16. לענייננו - על פי המבחן הראשון - התקדים האחרון הוא בש"פ 6789/21, השולל באופן מפורש את הגישה המאבחנת (מיום 17.10.2021). ישנה פסיקה נוספת שניתנה בתקופה האחרונה השוללת את הגישה המאבחנת ומאמצת את הגישה האחידה (ראו: בש"פ 9023/20, בש"פ 1700/21, ע"פ 6299/20, רע"פ 2277/21, רע"פ 3059/21, רע"פ 174/21).

17. על פי המבחן השני - חיפוש דעת הרוב - המותבים הדוגלים בגישה האחידה -

כב' הנשיאה אסתר חיות - ראה בש"פ 3056/15, כב' השופט עוזי פוגלמן - ראה בש"פ 3174/18, כב' השופט ניל הנדל - ראה בש"פ 1700/21, כב' השופט מני מזוז - ראה בש"פ 7283/16, כב' השופט יצחק עמית - ראה בש"פ 490/17, בש"פ 8003/18, כב' השופט יוסף אלרון - בש"פ 6667/20, בש"פ 6705/20, כב' השופט דוד מינץ - בש"פ 4457/18, כב' השופטת יעל וילנר - ע"פ 62999/20, כב' השופט ג'ורג' קרא - רע"פ 2277/21, בש"פ 8494/20, רע"פ 174/21, רע"פ 3059/21, כב' השופט נועם סולברג - ע"פ 6299/20, בש"פ 2962/18, כב' השופטת דפנה ברק ארז - בש"פ 8253/14, בש"פ 692/19, כב' המשנה לנשיאה, השופט חנן מלצר - בש"פ 5324/17.

שוב, כב' השופט ג. קרא, חזר על דעתו לאחרונה בבש"פ 6789/21 מיום 17.10.2021, לה שותפים מרבית חבריו, והדגיש:

"התפיסה כי דינו של מי שגידל הפיק או סחר בקנביס, שונה מדינו של מי שגידל, הפיק או סחר סם מסוכן אחר אין לה אחיזה בדין. כל עוד לא קבע המחוקק אחרת, אין כל מקום להתייחס למי שסחרו, גידלו או הפיקו סם מסוכן זה בדרך אחרת מזו אשר ציווה המחוקק בחוק המעצרים ובפקודת הסמים המסוכנים."

יוצא אפוא, שדעת הרוב בבית המשפט העליון, מצדדת בגישה האחידה.

18. אמנם המבחן **השלישי** אינו מגדיר במדויק כיצד ועל פי מה להחליט על מנת להגיע לאותו הפתרון

הנראה לה חוקי, ואולם, נדמה כי ניתן לעשות שימוש עזר בשני המבחנים שפורטו לעיל. ודוק, מקום ששני המבחנים מובילים לאותה התוצאה, ובמובהק, כפי המקרה הנדון, או אז, נכון לו לבית המשפט לראות בכך כהלכה ש"משקלה הסגולי" רב יותר, ולהכריע לפיה. עם כל הענווה הנדרשת, אציין, כי לגופו של עניין, דעתי כדעת הגישה העיקרית בבית המשפט העליון, היינו - הגישה האחידה.

19. לענייננו, משלא הונחו בפני בית המשפט בעניינו של המשיב **נסיבות מיוחדות וחריגות**, כנדרש על פי ההלכה הרלוונטית, ובהינתן העובדה, כי על פי הראיות, המשיב **נמנה על המעגל הראשון**, ביתר שאת לאור דברי בית המשפט העליון, כב' השופט ד. מינץ וכב' השופט סולברג, כב' השופט ג. קרא שצוטטו לעיל - בבש"פ 4457/18 ובבש"פ 3833/14, בש"פ 6789/21, דומני שמתייתר הצורך בהפניית המשיב לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן אשר יבחן חלופת מעצר, לרבות מעצר בפקוח אלקטרוני, בשים לב להוראות סעיף 22(ב)(1) לחוק המעצרים, ולהעדרם של טעמים מיוחדים, **ומשכך הם פני הדברים, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.**

20. הערה לסיום - בתיקים אלה העירה המדינה לא פעם לאחרונה, שהיא ניצבת מול קושי של ממש נוכח חילוקי הדעות בבית המשפט העליון. הוזכר, שבפרשת **תייסיר מוקלד נ' מדינת ישראל בבש"פ 3812/21**, מיום 15.06.2021, אף נתבקשה **הרחבת הרכב** בבית המשפט העליון, על מנת לקיים דיון עקרוני בסוגייה, האם, בעבירות הכוללות סמים מסוכנים מסוג קנביס, הכלל הוא שחרור לחלופת מעצר, במקום מעצר עד תום ההליכים המשפטיים. בקשה זו נדחתה על ידי המותב התומך בגישה המאבחת (כב' השופט ע. גרוסקופף, ראה פסקה 13-14, עמ' 5, בש"פ 3812/21).

למעשה, המחלוקת גם יוצרת קושי לנאשמים כאשר הדין אינו ברור ונגרם עינוי דין עד ההכרעה בערכאת הערר בדבר הדרך בה יטופל עניינם.

פרקליטים וסנגורים בתיקים השונים, הביעו תחושה קשה של אפליה הנובעת מזהות השופט הדין בשאלת המעצר בערכאת הערר. לא פעם הזכירו את דבריו של כב' השופט חשין בבש"פ 2224/94, **מדינת ישראל נ' שטרית**, מפי **כב' השופט חשין**:

"הנה זה שופט פלוני נמנה עם אסכולה מקלה, הנה זה שופט פלוני נמנה עם אסכולה מחמירה, והנה זה שופט אלמוני נמנה עם אסכולה מחמירה-ביותר... כי חלוקה זו ל"אסכולות" עלולה להביא למירון אחרי שופט - להבדילו מפניה לבית המשפט - ועל דרך זה עלול בית המשפט העליון, כלשונו החריפה של השופט זילברג, להפוך מבית משפט להיות "בית שופטים"... ראוי שייעשה וביהמ"ש ידבר בקול אחד. כך היה בעניינו של "העד השותק"; כך ראוי אף שיהיה בענייננו." (ראה החלטה במ"ת 9528-03-21, בית המשפט המחוזי באר-שבע)

אציין, שלא מצאתי מענה לטענה זו.

ניתנה והודעה היום ג' טבת תשפ"ב, 07/12/2021 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט

הוקדעלידישולהפרץ